

EENDMOSSLEN IN HET ZEEAQUARIUM EN HOE ZE TE VOEREN

Foto van de schrijver.

B. Entrop.

Zo van tijd tot tijd spoelen langs het Nederlandse strand her en der substraten aan, waaraan eendmosselen - *Lepas anatifera* L. vastgehecht zitten. De substraten kunnen van velerlei aard zijn zoals, balken, manden, flessen, autobanden, kisten, touw van netten, zelfs ja zelfs tot Philips gloeilampjes toe.

Onlangs kreeg ik een stuk nylontros in handen waaraan ook een vijftiental eendmosselen van verschillende grootte vastzaten. De tros werd aan een nylondraadje in het aquarium gehangen, zodat ze vrij konden ronddobberen in de stroom van een krachtige eheimpomp.

Al spoedig kwamen de rankpoten van deze lagere kreeftachtige dieren naar buiten en begonnen zij met harkbewegingen plankton te vergaren. Maar we weten allemaal dat het planktongehalte en de planktonvariatie in een zeeaquarium niet te vergelijken is met die van open zee. Wilde ik dus de dieren lang in leven houden, dan moest er op andere manier gevoerd worden. Het is mij gebleken dat de dieren, hoewel van oorsprong eters van klein materiaal, ook grotere stukjes voedsel niet alleen wilden accepteren, maar ook wisten te verwerken.

*Tros eendmosselen, Lepas anatifera L.
aan een nylontros in het aquarium.*

Wanneer ze echter in het aquarium hangen, staan de rankpoten meestal juist als een paraplu uit, dus naar beneden gebogen. Laat je dan stukjes voer in het aquarium naar beneden zakken, dan wordt het voer toch niet door de rankpoten opgevangen. Om de dieren toch goed te voeren gaan we nu als volgt te werk.

In een plat plasticschaaltje scheppen we wat aquariumwater en leggen de gehele eendemosseltros daarin. Een paar mosselen worden in kleine stukjes gesneden en ook in het schaalpje gestrooid. Door nu het water wat heen en weer te schommelen, vliegen de stukjes mossel in het rond en komen gemakkelijk binnen het bereik van de rankpoten. Lukt het zo niet, of krijgen enkele exemplaren niets te pakken, dan voeren we ze individueel door stukjes voer met een pincet in de buurt van de rankpoten te houden. Ze behoeven de prooi maar even aan te raken of ze trekken het voer met de rankpoten naar binnen. Het verwerken gebeurt langzaam, maar na verloop van tijd is alles naar binnen gegaan.

Mosselvlees is natuurlijk niet hun dagelijks voedsel, maar ook klein gehakte garnalen, stukjes visvlees of wormpjes kunnen best wat variatie in dit menu brengen.

Op deze manier is het gelukt de eendemosselen bijna een jaar in onze aquaria in leven te houden. Individueel vertoonden ze ook na een jaar voeding met mossel en garnalenstukjes nog geen enkel teken van achteruitgang. Op een ongelukkige morgen deden we echter toch een nare ontdekking. De eendemosselen waren nog wel levend, maar van een aantal bleken de rankpoten danig gekortwiek te zijn. Slechts kleine korte stompjes kwamen tussen de schaalstukken naar buiten om te trachten toch nog wat plankton te bemachtigen.

Met het bemachtigen van voedsel op de manier zoals hierboven beschreven hadden zij zoals begrijpelijk nog meer moeite.

MEDEBEWONERS

De medebewoners van dit aquarium waren een aantal steurkrabben - *Palaemon elegans* Rathke, één volwassen en een halfvolwassen grote zeenaald - *Syngnathus acus* L. Toen wij dit aquarium wat nauwlettender in het oog bleven houden, bleek dat zowel de steurkrabben als de grote zeenaald niet kieskeurig waren van een eendemosselhapje. Op de hem bekende snappen-de manier rukte de zeenaald aan de nog resterende rankpootjes. Kennelijk werden door deze ruwe behandeling ook andere inwendige organen beschadigd, want na verloop van tijd vertoonden de eendemosselen geen tekenen van leven meer.

Ook de steurkrabben wisten de prooi te vinden en ook zij probeerden met hun kleine scharen stukjes van de verminkte eendemossels af te trekken.

Met deze eigenlijk niet zo leuke ervaring in het zeeaquarium kunt u dus nu uw voordeel doen. Geen zeenaalden en grote steurkrabben in een aquarium met eendemosselen.

Wat wel is gebleken is dat eendemosselen, mits goed gevoerd, geruime tijd in een aquarium gehouden en bestudeerd kunnen worden. Vindt u dus eendemosselen op het stand, neem ze dan mee naar huis, liefst direct verpakt in een plastic zak gevuld met zeewater, hoewel ze ook droog vervoer wel enige tijd kunnen doorstaan.

Toen we de nylontros maar uit het aquarium hadden genomen, omdat we meenden dat ze alle vijftien wel ter ziele waren, bleek één exemplaar de aanvallen van de belagers te hebben doorstaan. Dit exemplaar heeft nu een plaatsje gekregen in een watervoorraadcontainer, waar hij onder het druppelende filter opgehangen is. Met stukjes garnaal, mysis e.d. wordt hij regelmatig gevoerd. Zo te zien mist hij één paar rankpoten, maar die zullen misschien wel bij de volgende verschaling regenereren. Deze laatste der mohicanen heeft zelfs juist zijn 1e verjaardag in het aquarium gevierd.